

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای اثرات مرکزی پروستاگلاندینهای E(2) و F(2 α) روی رفتار تغذیه ای در خرگوش

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 55، شماره 4 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

وهاب باباپور - گروه آموزشی علوم پایه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

سوسن لامیان - گروه آموزشی زیست شناسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پروستاگلاندینهای (PG(s) یکی از اجزای مهم تنظیم اخذ غذا در بدن پستانداران محسوب می شوند. در تجربه حاضر، با تزریق داخل بطنی- مغزی پروستاگلاندین (F(2 α) (PGF(2 α) به مقادیر 125، 75 و 12/5 میکروگرم و پروستاگلاندین (E(2))E(2) (PGE(2)) با مقادیر 25، 17 و 12 میکروگرم رفتار تغذیه ای در 16 خرگوش که آزادانه غذا دریافت می کردند، مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان می دهد که به طور وابسته به مقدار (dose)، اخذ غذا برای مدت کوتاه یا بلندی کاهش می یابد، PGF(2 α) دارای اثراتی مشابه اثرات PGE(2) است اما به طور قابل ملاحظه ای از آن ضعیف تر است. تزریق داخل عضلانی ایندومتاسین به منظور مهار پروستاگلاندینهای درون زا موجب افزایش اخذ غذا می گردد. پروستاگلاندینها می توانند مولد بی اشتها بی باشند و جایگاه عمل آنها احتمالاً هیپوتالاموس جانبی و میانی است. با تزریق پروستاگلاندینها تغییرات رفتاری فاحشی نیز در حیوان مشاهده می شود که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

پروستاگلاندینهای E(2) و F(2 α)، ایندومتاسین، تنظیم اخذ غذا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349867>

